

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

10 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Lilian,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Anenii Noi din 19 februarie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, declarat în propria cauză penală de către inculpatul

Cucovici Ivan Xxxxx, născut la xxxxx,
originar din or. Xxxxx, domiciliat în r-nul Xxxxx,
sat. Xxxxx, str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. prima instanță: 11.09.2019 – 19.02.2020;*
- 2. instanța de apel: 13.04.2020 – 30.06.2020;*
- 3. instanța de recurs: 18.09.2020 – 10.02.2021.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi, sediul Central din 19 februarie 2020, Cucovici Ivan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, și i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de 2 (doi) ani închisoare, cu executarea acesteia într-un penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a constatat că, Cucovici Ivan la 18.06.2019, aproximativ la orele 08:00, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, pe ascuns, a pătruns în gospodăria lui Sterpu Vadim, amplasată în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, de unde a încercat să sustragă o țeavă metalică cu diametru de 50 cm și lungimea de 4 m, în valoare de 3000 lei, ceea ce se consideră o daună în proporții considerabile, însă din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul, deoarece a fost reținut de către proprietar.

Astfel, Cucovici Ivan prin acțiunile sale intenționate a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, și anume - *tentativă de furt, adică tentativa de sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzare de daune în proporții considerabile, acțiune care din cauze independente de voința făptuitorului, nu și-a produs efectul.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Avocatul Gromovenco Vladimir în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei penale cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Cucovici Ivan să fie achitat în comiterea infracțiunii incriminate din motivul lipsei în acțiunile lui a elementelor componente de infracțiune.

În motivarea apelului apelantul a invocat că, nu este de acord cu sentința în cauză deoarece consideră că instanța de fond în mod incorect a apreciat critic declarațiile inculpatului Cucovici Ivan, clasificându-le ca fiind date în scopul autoapărării și eschivării de răspundere penală. În acțiunile inculpatului Cucovici Ivan lipsesc elementele componente de infracțiune incriminate, și anume nu au fost prezentate probe de învinuire a inculpatului, nu a fost demonstrată intenția acestuia de a sustrage bunul, deoarece el considera că era al lui, adică aveau permisiunea fostului proprietar de a lua țeava dată.

Instanța de judecată nu a respectat cerințele stabilite pentru calificarea infracțiunii la capitolul - stabilirii și verificării circumstanțelor faptei săvârșite, alegerea și interpretarea normei juridice, elaborarea, adoptarea și fixarea în documentele procesuale juridice a coincidenței faptei prejudiciabile descoperite cu semnele componente de infracțiune care o încadrează. În asemenea împrejurări se atestă lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii și în baza probelor administrate incriminate lui Cucovici Ivan, în viziunea apărării nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și lipsa elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului, situație ce impunea conform art. 390 alin. (1) Cod de procedură penală adoptarea unei sentințe de achitare pe acest motiv de drept. Argumentele anterior fondate pe lipsa elementelor infracțiunii puse la baza acuzațiilor penale, aprecierea neîntemeiată și neobiectivă a probelor administrate, precum și anumite erori menționate, constituie în viziunea apărării anumite vicii fundamentale, care sunt capabile să influențeze soluțiile instanțelor de judecată, astfel încât sentința contestată să fie casată fiind dispusă rejudecarea cauzei penale de instanța de apel, și inculpatul Cucovici Ivan să fie achitat.

3.2. Inculpatul Cucovici Ivan, prin care a solicitat de a-i fi aplicată o pedeapsă mai blândă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, menționând că nu este de acord cu sentința deoarece i-a fost aplicată o pedeapsă prea aspră.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, apelurile declarate de către inculpat și avocatul acestuia au fost respinse, ca nefondate, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea hotărârii adoptate, instanța de apel a menționat că, în urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor apelantului, a

ajuns la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate, astfel că la acest capitol s-a reținut drept declarative argumentele apărătorului acestuia cu referire la faptul că învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, nu este confirmată prin probe deoarece nu a avut intenția de a sustrage acea țevă metalică, dar a luat-o deoarece considera că este a lui, având permisiunea fostului proprietar de a o lua, iar în acțiunile inculpatului lipsesc elementele componenței de infracțiune.

Necătând la faptul că inculpatul Cucovici Ivan nu și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, săvârșirea infracțiunii este dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel și anume: declarațiile părții Sterpu Vadim, declarațiile martorilor Pulbere Alexei și Buga Sergiu, raportul despre primirea informației prin telefon privind comiterea unei fapte ilicite din 18 iunie 2019; procesul-verbal de consemnare a plângerii verbale depusă de Sterpu Vadim din 18 iunie 2019; procesul-verbal de cercetare la fața locului în sat. Xxxxx, r-nul Xxxxx din data de 18 iunie 2019; fototabelul procesului-verbal de cercetare la fața locului în sat. Xxxxx, r-nul Xxxxx din data de 18 iunie 2019; procesul-verbal de confruntare între învinuitul Cucovici Ivan și martorul Buga Sergiu din 30 august 2019, fiecare din părți și-a susținut declarațiile sale; procesul-verbal de confruntare între învinuitul Cucovici Ivan și martorul Pulbere Alexei din 30 august 2019, fiecare din părți și-a susținut declarațiile sale; procesul-verbal de confruntare între învinuitul Cucovici Ivan și martorul Sterpu Vadim din 30 august 2019.

Instanța de apel, analizând declarațiile părții vătămate, cât și martorilor date în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a considerat că acestea sunt veridice, relatează adevărul, sunt consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului, care coroborează cu probele materiale scrise cercetate în ședința de judecată.

În acest context nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Instanța de apel a atestat că declarațiile inculpatului Cucovici Ivan privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale incriminate s-au combătut prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părții vătămate Sterpu Vadim, martorilor Alexei Pulbere, Buga Serghei și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Astfel, în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii

imputate acestuia, inclusiv vinovăția sa, iar argumentele apelantului, precum că fapta comisă nu întrunește elementele infracțiunii imputate, lipsind intenția inculpatului, sunt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, inclusiv declarațiilor părții vătămate Sterpu Vadim care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a declarat că în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx dispune de un bun imobil care are 2 căi de acces. Partea de vest are acces deschis fără un segment de gard, partea de est este blocat accesul și acoperit de vegetații. Poarta este blocată fizic cu bare de beton armat. La 28.06.2018 în jurul orelor 08.00 a depistat în ograda bunului imobil sus menționat 2 persoane necunoscute lui la acel moment, totodată a observat că o țeavă de metal lipsește și care a stabilit ulterior că era într-o mașină care se afla în drum. Inițial a stabilit mai întâi identitatea persoanelor care se aflau în ogradă ca apoi să-i întrebe de ce au pătruns ilegal în ogradă, de ce au forțat poarta și de ce au sustras țeava de metal, avea diametru 50 și lungimea 4 metri, estimată aproximativ la 3000 lei. Cetățenii respectivi au ignorat obraznic cerințele sale. Era Cucovici Ivan și Pulbere Alexei. Atunci Ion i-a comunicat că d-lui știe ce face. A solicitat și identitatea conducătorului auto care a comunicat următoarele: el a avut înțelegere prealabilă de a veni împreună cu Pulbere Alexei și Cucovici Ivan ca să ia țeava din ogradă deoarece necesita suport fizic. Totodată a spus că acțiunile lui Cucovici Ivan dau de bănuir că el a solicitat să vină noaptea pentru a ridica țeava. El l-a telefonat pe Manole Vitalie și l-a întrebat de înțelegere cu Cucovici Ivan, la care ultimul i-a comunicat că nu a avut nici o înțelegere cu Cucovici Ivan.

Totodată, din apelul declarat de către inculpatul Cucovici Ivan a rezultat că acesta contestă sentința în cauză doar în partea individualizării și stabilirii pedepsei, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

La adoptarea sentinței și anume la individualizarea pedepsei penale, instanța de apel a notat că instanța de fond a respectat prevederile art. 96, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței/deciziei care sînt circumstanțele care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana acestuia, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Instanța de apel a reținut că, prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 29 iunie 2016, Cucovici Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) și art. 208 alin. (1)CP, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă în conformitate cu art. 85 alin. (1) CP, sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 4 luni.

Instanța de apel a remarcat că principalele elemente de care judecătorul (sau

completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art. 62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Aceste criterii generale și speciale privind individualizarea pedepsei, s-au valorificat anume în această ordine, fiind stabilit inculpatului Cucovici Ivan termenul de pedeapsă prevăzut de sancțiunea art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, în cuantum nominalizat în dispozitivul sentinței, astfel că instanța de apel a respins cerința inculpatului de a-i fi aplicată o pedeapsă non privativă de libertate, or acesta nu este la prima sa abatere de la legea penală, anterior fiind condamnat pentru infracțiune similară, astfel că nu și-a făcut concluziile necesare și din nou a comis o infracțiune.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Cucovici Ivan, care solicită casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința acestuia, din motivul lipsei în acțiunile sale a elementelor componente de infracțiune incriminată. Achitarea prejudiciului moral pentru perioada aflării în penitenciar.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului declarat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond.

Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul penal atestă, că inculpatul semnaleză în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs ce rezultă din conținutul recursului, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în sensul că în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii, Colegiul penal constată că nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelul declarat, întemeindu-și soluția de menținere a sentinței de condamnare în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect și de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția de constatare a prezenței elementelor infracțiunii prevăzute de art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal în acțiunile inculpatului Cucovici Ivan, fără a comite vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate.

De asemenea, analizând argumentele recurentului, se atestă că inculpatul își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către prima instanță și instanța de apel.

În acest sens, Colegiul penal reține că asemenea critici nu pot fi acceptate în procedura recursului ordinar, din considerentul că aceste alegații nu constituie temeiuri de recurs, reprezentând doar opinia subiectivă a recurentului care consideră că probele cercetate nu confirmă învinuirea adusă inculpatului, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs ordinar nu dă o nouă apreciere probelor administrate la speța dată, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei, ce în speță nu au fost identificate.

Prin urmare, Colegiul penal denotă că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând cumulul de probe prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, ajungând la o concluzie întemeiată privind vinovăția inculpatului Cucovici Ivan în săvârșirea infracțiunii imputate.

Faptul că inculpatul nu își recunoaște vina nu poate fi reținut ca un motiv de achitare, această poziție reprezentând un drept la apărare al inculpatului dar nu o

chestiune ce generează achitarea lui, întrucât probele administrate dovedesc cu certitudine că acțiunile inculpatului conțin elementele infracțiunilor incriminate, acestea fiind cercetate în ședința instanței de apel respectându-se principiul contradictorialității și egalității armelor în procesul penal.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei probe prezentate și chestiunilor esențiale invocate în apel, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârile atacate sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Cucovici Ivan Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **03 martie 2021**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana